

Intencje mszalne w tygodniu 17.09 - 23.09.2018 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	18.00	zm. + Krystyna Ziemba (greg. 17)
Wtorek	18.00	zm. + Krystyna Ziemba (greg. 18)
Środa	18.00	zm. + Krystyna Ziemba (greg. 19)
Czwartek	18.00	zm. + Krystyna Ziemba (greg. 20)
Piątek	18.00	zm. + Krystyna Ziemba (greg. 21)
Sobota	18.00	zm. + Krystyna Ziemba (greg. 22)
Niedziela	8.00	zm. + Krzysztof i Marian Dziadowicz
Niedziela	10.30	za parafian
Niedziela	15.30	zm. + Krystyna Ziemba (greg. 23)

Ogłoszenia duszpasterskie - 16.09.2018 r.

1. 24 Niedziela Zwykła. Dziś niedziela środków społecznego przekazu. Modlimy się za pracowników mediów o rzetelny i uczciwy przekaz informacji, by słowa nie raniły, tylko rzeźbiły serca. Dziś wspieramy również Diecezjalne Radio Fara.
2. Trwa od soboty Triduum ku czci św. Stanisława Kostki. Dziś spotkanie ma klasa trzecia przed Pierwszą Komunią Świętą o godzinie 15.30. a jutro klasa VIII składa swoje deklaracje przed przyjęciem Sakramentu Bierzmowania. We wtorek 18.09 w święto św. Stanisława Kostki zamianuje nowych ministrantów i scholanki. Zachęcam jeszcze innych kandydatów do aktywności przy parafii - niech rodzice pomogą i swoją zachętą w tym jakże potrzebnym kształtowaniu sumień do wiary, służby przy ołtarzu i do śpiewu w scholii. Wychowanie ludzi trwa całe życie.
3. W tym tygodniu Msze Święte o godzinie 18.00.
4. W najbliższy piątek święto św. Mateusza Apostoła.
5. Za tydzień - po sumie - 23.09. - zapraszam na plebanię Rade Duszpasterską na spotkanie podsumowujące nasz rok pracy i na ustalenie planów na nowy rok bądźmy zatroskani w modlitwie i w miłości o dobro jakim jest nasza Parafia.
6. Parafianie zostawili kilka parasolek w kościele, są do odebrania w zakrystii.
7. P. Piotrowi naszemu kościelnemu bardzo dziękuje za ułożenie wełny mineralnej na kościele w celu zabezpieczenia przed stratami ciepła.
8. Zakupione zostały również dywany do bocznych ołtarzy, i dla bezpieczeństwa rurki miedzianych z centralnego ogrzewania aby nie zostały zniszczone.
9. Do sprzątnięcia kościoła i placu przy kościele - na sobotę 22.09. - proszę rodziny; Wierdak, Lawera - Kozubal - Cichoń, bardzo dziękuję rodzinom; Cypara - Zajdel i Staroń - Orłowski za ostatnie sprzątnięcie kościoła i za kwiaty do kościoła.
10. Tygodnik „Niedziela” do odebrania dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”. Zachęcam do prenumeraty Tygodnika „Niedziela” jeszcze inne rodziny z parafii.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno św. Michała Archanioła

nr 37/ 16. 09. 2018 r. (Rok IV).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

Okruchy z Liturgii Słowa. Refleksyjne zamyślenie.

24 Niedziela zwykła.

„Jaki z tego pożytek, bracia moi,
skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy,
a nie będzie spełniał uczynków?
Czy sama wiara zdoła go zbawić?...”
z Listu sw. Jakuba Apostoła (Jk 2, 14-18)

Każdy człowiek jest istotą cielesno -psychiczno - duchową. Jeśli swoje życie będzie przeżywał tylko w dwóch pierwszych wymiarach, będzie to życie jakby płaskie. Tylko duch daje odwagę, trójwymiarowość poznawania, wprowadza w dar życia, przynosi zrozumienie, i wierność dla stałych i poznawanych wartości, również wartości chrześcijańskich. Tak, tajemnicza jest duchowa rzeczywistość. Ale to dzięki niej, dzięki duchowości i Duchowi Świętemu człowiek rzeczywiście upodabnia się do Boga. Z życia duchowego wypływa sprawiedliwość, łagodność, miłosierdzie, opanowanie, łaskawość, życzliwość, przyjaźń. Z życia duchowego człowiek czerpie i potrafi okazywać miłosierdzie. Gdy potrafimy podtrzymywać, gdy podnosimy gestem wiary, to takie postępowanie sprawia, że Pan Bóg jest uwielbiony przez ludzi. W ten sposób budowane jest na ziemi Boże królestwo; „Owoce zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie (Ga 5,22). Dlatego św. Paweł mówi, że wszystko jest tych, którzy wierzą; wszystko, czyli Bóg. Doświadczają tego ci, którzy potrafią uznać własną niedoskonałość, grzeszność, aby otrzymać Bożą łaskę, która jest owocem Męki Jezusa Chrystusa, owocem Jezusowej Paschy. **Wiara i uczynki idą wtedy razem w parze i owocują w świecie.** x. Ireneusz Wójcik - proboszcz.

Na drogach modlitwy, wiary i życia duchowego. Więcej być niż mieć... Grzech zaniedbania.

W czasie Mszy świętej- na początku -wypowiadamy akt pokuty. Te słowa są też dobrą podpowiedzią do naszych codziennych rachunków sumienia lub tego rachunku większego przed spowiedzią – co z tego, co zrobiliśmy, co powiedzieliśmy, co pomyśleliśmy było złe, czym zgrzeszyliśmy. Ale do grzesznych czynów zaliczamy i te chwile w życiu, w których nie wykorzystaliśmy szansy na zrobienie coś dobrego.

Kościół podpowiada nam, że zaniedbanie dobra czy obojętność jest grzechem, takim jak nasze złe uczynki, słowa czy myśli. Zaniedbanie dotyczy też modlitwy i czynów naszego życia. Popatrzmy na **zaniedbania związane z modlitwą**. Często w codziennym rytmie życia, modlitwę odkłada się na koniec dnia, na wieczór, bo póki jesteśmy rześcy, to zawsze znajdzie się inna „praca”, ciekawsza, ważniejsza, bardziej pilna, wydaje się nam, że Pan Bóg jest cierpliwszy niż każdy inny szef - i szefowa i ... poczeka. I rzeczywiście Bóg czeka. Ale kiedy, zmęczeni po całym dniu, bez szans na skupienie nawet na krótkim fragmencie Bożego Słowa, senni, wypełnieni treścią telewizyjną idziemy na modlitwie, to po chwili zaczynamy odczuwać, że więcej nie dajemy rady i idziemy spać, a może jutro postaramy się poprawić. A następnego dnia historia się znów powtarza. Czy robimy coś złego? Wydaje się, że nie. A jednak. W takich bowiem sytuacjach zaniedbujemy ogromne dobro. Inne zaniedbania, które wyrzuca nam sumienie to te, które dotyczą relacji z innymi ludźmi, nawet i nieznanymi. Jezus ukazuje nam wzór zachowania w tej kwestii na podstawie przypowieści o dwóch synach (por. Mt 21, 28-32). Ojciec prosi jednego ze swoich synów, żeby poszedł do pracy w winnicy. Ten odmawia.

Ale po jakimś czasie, reflektuje się i idzie do pracy. Drugi syn słyszy taką samą prośbę Ojca. Odpowiada Ojcu, że pójdzie, ale nie idzie. Jezus stawia podstawowe pytanie: **który z tych dwóch spełnił wolę ojca?** Bywają jednak sytuacje w naszym życiu, kiedy zaniedbania nie da się nadrobić a wyrzuty z tego powodu pozostają na długo... Kiedy prześledzimy Pismo Święte pod kątem grzechu zaniedbania, to okaże się, że nie jest on wcale taki błahy, jak zdaje się nam wydawać. Znamy sami chyba dobrze przypowieść o talentach. Czy człowiek, który zakopuje talent, robi coś złego? Nie, ale nie wykorzystuje szansy, żeby dobro, które otrzymał, obficie pomnożyć. Abp Grzegorz Ryś w podobnym też kluczu interpretuje „Przypowieść o bogaczu i Łazarzu”. Wina bogacza tkwi nie w tym, że korzystał z bogactw i codziennie zabawiał się w swoim pałacu, ale w tym, że wiedział, że przy jego bramie leży żebrak, ale nie wyciągnął do niego ręki, a miał przecież wszelkie możliwości, żeby mu pomóc. Kościół, Ewangelia, nie uczą, jak nie postępować źle, ale jak „czynić dobro”, jak dobra nie zaniedbywać, gdy nadarza się okazja do nawet i małego aktu miłości. (cdn.)

Popatrzmy z wiarą... Czy poznajecie ?

Kontemplacja - czyli patrzenie z Miłością. Jestem potrzebny.

Każdy z nas jest potrzebny Bogu i ludziom. Tak, karmimy się sobą – wzajemną obecnością, ofiarowanym czasem, zaangażowaniem. Każdy z nas chce czuć się potrzebnym. Pragniemy dawać siebie, wspierać, pomagać, po prostu być. Czasem jednak możemy czuć się beużyteczni i zdarza się nawet, że nasza pomoc zostaje odrzucona. Jak zatem realizować w swoim życiu potrzebę bycia potrzebnym?

Na co zwrócić uwagę, pomagając? Jak pomagać, nie narzucając się? Tak, wszak pragniemy czuć się potrzebni... To poczucie jest ważną cegiełką w budowaniu naszego obrazu samych siebie. Gdy jesteśmy potrzebni, czujemy się wtedy lepsi, ważniejsi, zauważeni. Mamy poczucie sensu życia, wiemy, że podejmowany przez nas wysiłek jest dla kogoś ważny, wiemy, że my jesteśmy ważni. To poczucie bycia ważnym, dla drugiego człowieka, najlepiej chyba rozumie Matka tuląca cicho do swojego serca nowonarodzone dziecko. Ona wie, że jest niezastąpiona. Nikt inny nie może ofiarować dziecku tego, co ma mu do ofiarowania ona. Dziecko również instynktownie szuka matki i otwiera się na to wszystko, co od niej otrzymuje. A co z nami – czy my jesteśmy potrzebni? Czy jesteśmy niezbędnymi? Czy ktoś czeka na wsparcie starszego, schorowanego człowieka? Czy osoba samotna może pomagać innym? Co możemy zrobić, gdy czujemy się beużyteczni? (cdn.)